

Arrest

nr. 305 008 van 18 april 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. LEHAEN
Lange van Ruusbroecstraat 76 - 78
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2024.

Gelet op het tussenarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nr. 302 750 van 6 maart 2024, waarbij de debatten worden heropend op 3 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. MORETUS *loco* advocaat T. LEHAEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 4 december 2019 diende verzoekster een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 17 augustus 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd bevestigd bij arrest nr. X van 13 januari 2023.

Op 5 april 2023 dient verzoekster een tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming in.

Op 29 juni 2023 neemt de commissaris-generaal een beslissing “niet ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent geboren op 29 mei 1984 in Nkpor Idemili in Anambra State en beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit. U heeft Nigeria verlaten op 14 november 2019 per directe vlucht naar België. **U diende uw eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties op 4 december 2019.** Op 17 augustus 2022 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de **beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.** U ging tegen deze beslissing in beroep. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS in arrestnummer 283 130 van 13 januari 2023. Op 5 juni 2023 diende u een **eerst volgend verzoek om internationale bescherming in.** U baseert uw huidig verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven die u aanhaalde in uw eerste verzoek. De nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede verzoek voorlegt zijn een kopie van een medisch attest waaruit blijkt dat u lijdt aan een chronische aandoening, een kopie van betaalbewijzen en voorschriften van medicatie, een kopie van Nigerian Bar association meeting, een artikel: ‘How Lagos policeman killed my pregnant wife –lawyer’s husband’ en twee kopieën van verklaringen op eed (dd.25.01.2019). U legt ook NBA ABA 2015 Election certificaat voor dat u reeds bij uw eerste verzoek voorlegde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. U legt een medisch attest voor waaruit blijkt dat u een chronische aandoening zou hebben, maar treedt hierover niet in detail. Uit uw vorige (eerste) verzoek bleken in ieder geval geen bijzondere procedurele noden. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten door middel van volgende beslissing: weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door u aangehaalde feiten niet geloofwaardig werden geacht en bovendien van gemeenrechtelijke aard, en u niet concreet aantoonde dat er u geen beschermingsmogelijkheden ter beschikking staan in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd, waarna u geen (cassatie)beroep aantekende.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

De verklaringen die u aflegt naar aanleiding van uw huidig verzoek om internationale bescherming, liggen in het verlengde van uw asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet. Uw bijkomende verklaringen en de documenten die u ter staving heeft neergelegd kunnen geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en zijn niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid om te buigen of er een nieuw licht op te werpen. Bovendien werd er bij de beoordeling van uw vorig verzoek om internationale bescherming vastgesteld dat u over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5,§2 van de Vreemdelingenwet. Om die redenen kon worden vastgesteld dat er, wat u betreft, geen behoefte aan internationale bescherming bestond. U brengt geen enkel element aan dat hier een ander licht op werpt.

Zo verklaart u immers in het kader van uw tweede verzoek dat het leven in Nigeria in het algemeen gevaarlijk is en dat de daders van de inbraak nog steeds niet gevonden zijn (Verklaring volgend verzoek DVZ dd. 01.06.2023, vraag 17). Er dient te worden beklemtoond dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en de mogelijkheid tot nationale bescherming. Deze motieven werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het

verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid en de aanwezigheid van nationale bescherming op te heffen.

Ook door de door u voorgelegde documenten kunnen geen nieuwe elementen worden afgeleid. Met betrekking tot de twee verklaringen op eed die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, moet worden vastgesteld dat het louter een kleurenkopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bovendien dient er te worden gewezen op een inconsistentie met uw verklaringen van uw eerste verzoek waar u verklaarde dat u pas in maart 2019 besloot uw land van herkomst te verlaten. Nochtans verklaarde u in uw verklaring onder eed (dd. 25 januari 2019), dat u toen al reeds voorbereidingen aan het treffen was om het land te verlaten. Vervolgens, dient er ook gewezen te worden dat het gesolliciteerde karakter van een verklaring op eed niet kan worden uitgesloten – en dat de bewijswaarde van dergelijke verklaringen om evidente redenen erg relatief is. Bijgevolg is de bewijswaarde van de stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas (in het kader van uw eerste verzoek).

Verder legt u ook nog een document voor van de Nigerian Bar association meeting waar u aanwezig was als welfare officer en een NBA ABA 2015 Election certificaat, dat u reeds in uw vorig verzoek heeft voorgelegd. Ook brengt u een medisch attest aan waaruit blijkt dat u een chronische aandoening heeft en voorschriften voor medicatie. Hierbij moet worden benadrukt dat dit louter betrekking heeft op aspecten die niet ter discussie staan en bovendien geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling. Wat betreft de door u aangehaalde medische problemen, verwijst het CGVS naar de hiervoor geijkte procedures en bevoegde instanties.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe feiten noch stavingsstukken aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3, of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing. Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggrijping naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het vertrouwensbeginsel.

2.2. Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoekster voegt de volgende stukken bij haar verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

- “3. Kalender Nigerian Bar Association - Aba Branch - Elected officers met vermelding van de naam en de foto van verzoekster (rechts onderaan)
4. Affidavit of fact in Re: Armed robbery attack (origineel)
5. Affidavit of facts Re: Armed robbery attack, van Admin officer (origineel)
6. Attestation to facts of the ordeal being suffered by the legal practitioner N.A.O. (kopie)
7. BBC, Black Axe: Leaked documents shine spotlight on secretive Nigerian gang (bron: <https://www.bbc.com/news/world-africa-59630424>)
8. BBC, The ultra-violent cult that became a global mafia (bron: <https://www.bbc.com/news/world-africa-59614595>)”

3. De aanvullende nota

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) ontvangt vanwege verzoekster een aanvullende nota, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waaraan zij de originele versie van het bij haar verzoekschrift gevoegde stuk 6 toevoegt.

4. Beoordeling

De Raad stelt vast dat de bestreden niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet omdat verzoekster in het kader van haar tweede (eerste volgend) verzoek om internationale bescherming volgens de commissaris-generaal geen nieuwe elementen of feiten aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor internationale bescherming in aanmerking komt in de zin van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst op het bepaalde in artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet:

“Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of de teruggrijping of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4.”

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot het in artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet bedoelde advies aan “de minister of diens gemachtigde” gesteld als volgt:

“Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of teruggrijping naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De Raad stelt vast dat dit advies inhoudelijk niet overeenstemt met de motivering van de bestreden beslissing. Het betreft immers geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid omdat verzoekster in een andere lidstaat van de Europese Unie internationale bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Op grond van artikel 57/6, § 1, 10° van de Vreemdelingenwet betreft het verschaffen van het advies, vermeld in artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, een bevoegdheid van de commissaris-generaal.

In het tussenarrest van 6 maart 2024 met nr. 302 750 oordeelde de Raad met het oog op het heropenen van de debatten als volgt:

“In het licht van een eventueel door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel, komt het evenwel gepast voor dat de bestreden beslissing een correcte weergave bevat van het advies dat de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet dient te geven.

Gezien het voorgaande, komt het passend voor om de debatten te heropenen teneinde de partijen toe te laten een standpunt in te nemen met betrekking tot voorgaande vaststellingen.”

Ter terechtzitting van 3 april 2024 is de commissaris-generaal niet verschenen en evenmin werd zij vertegenwoordigd. Tevens liet de commissaris-generaal na middels een aanvullende nota haar standpunt kenbaar te maken met betrekking tot het gestelde in voormeld tussenarrest. Mede gelet op het bepaalde in artikel 39/59, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat het in de bestreden beslissing opgenomen advies in de zin van artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet inhoudelijk niet verzoenbaar is met de motivering van de bestreden beslissing. Er kan dan ook niet anders worden besloten dan dat het aan *“de minister of diens gemachtigde”* gegeven advies niet op verzoekster betrekking kan hebben en dat de bestreden beslissing dan ook geen (inhoudelijk correct) advies bevat over de vraag *“of de terughrijving of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4.”*

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, daar aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 juni 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS	S. HUENGES WAJER
----------	------------------